

Hade Jesus humor? Visst, om han var mänsklig och sympatisk – och det var han förstås! Men det är inte så lätt att hitta dessa humoristiska sidor. Min judiske vän, Morton Narrowe, påpekade för mig att dagens liknelse visade Jesu humor. Ett leende eller kanske ett skratt märktes bland åhörarna när Jesus beskrev hur enfaldigt bonden arbetade: att han slösade med den värdefulla sådden på ställen där ingenting kan växa – och det visste alla som hade en aning av lantbruket.

Påfallande är kontrasten mellan å ena sidan de olika misslyckandena – vägen, stenarna, ogräset – och å andra sidan den stora skörden. Jesus förkunnar hoppets budskap. Han pekar på det överväldigande rika slutresultatet. Liknelsen betyder: Messias-tiden är inne! Guds rike har blivit verklighet, i Jesus Kristus vår Frälsare och Mästare. Han talar nog om sitt eget liv, sitt budskap och sin livsgärning. Visserligen ser han hur folk vänder sig från honom, hur folk slår dövörat till inför allt det värdefulla Jesus talar om, inför alla tecken på barmhärtighet, omsorg och kärlek. Visst, det finns misslyckanden också för Messias. Ändå, trots detta motstånd fullbordar Jesus sitt uppdrag. Tre gånger talar han om ett misslyckande: fröna äts av fåglarna, plantorna torkar bort i solen eller de kvävs av tistlarna. Mot detta står en överväldigande skörd som beskrivs i tre stegringar: 30-falt, 60-falt, 100-falt! Guds rike börjar med Kristus. Detta är hoppets budskap.

Evangelisten Matteus ger en tolkning som har lagts till Jesu liknelse. Han talar om den unga kyrkan och dess förkunnelse: Det är många som ansluter sig till Kristi gemenskap men när det upplevs svårt eller tråkigt sviker de kallelserna. Så många ansträngningar, så mycket svek, men ändå en stor framgång.

Och vi kristna av idag kan acceptera evangelistens tolkning. Vi föräldrar, kateketer, präster får dels kritiskt se på de unga som inte längre vill vara aktiva kristna, dels på samhället som gör det så svårt att leva som bekännande kristna, men dels får vi också se oss själva som okloka bönder som på ett bristfälligt sätt har sått evangeliets frön. Att sprida frön bland stenar och tistlar och på väggkanten lönar sig inte. Vi får ibland skylla oss själva. Det är viktigt att vi inte ska ”kasta pärlor för svin”. Vår tro, vår bön, våra gudstjänster, vår kristna gemenskap liknar värdefulla pärlor. Om vi ser deras skönhet och betydelse kan vi förmedla dem till andra. Då kan vi liksom lägga frön i den jord som bär rik skörd.

Därför ska vi lyssna till Jesu liknelse som ett hoppets budskap. Visst, säger han, så mycket går förlorat. Men om vi ser på skörden, 100-falt, 60-falt, 30-falt, då kompenserar skörden alla förluster. Detta gäller vårt liv och våra misslyckanden. Ja, Gud ger rik skörd i vårt liv, om vi anstränger oss att vara ”god jord”. Otaliga helgon är våra förebilder. Den rika skörden är inte statistiskt mätbar i antal församlingsmedlemmar eller kyrkobesökare. Skörden kan kallas för Andens frukter. Såsom Paulus beskriver i brevet till galaterna (Gal 5:22):

”Andens frukter är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning.” Klaus Dietz S.J.